

Kommer biskopene skeivt ut ...?

- <https://www.vl.no/meninger/det-kirken-ikke-kan-unnskyldde/9999063>
- <https://www.dagen.no/meninger/kommer-biskopene-skeivt-ut/1495715>

«Den norske kirke vil si unnskyld til skeive». Dette var nylig overskriften på en kort pressemelding på kirkens nettsider. Torsdag 16. oktober inviterer Den norske kirke til pressekonferanse i London Pub i Oslo. Her vil ledende biskop Olav Fykse Tveit på vegne av Bispemøtet framføre unnskyldningen. Samme kveld er det gudstjeneste i Oslo Domkirke.

Som tidligere delegater på Kirkemøtet i flere perioder ønsker vi å komme med noen nødvendige kommentarer og spørsmål.

1. «SKEIVE» ELLER HOMOFILE?

Vi registrerer at pressemeldingen er oppsiktsvekkende upresis i ordbruken. Den kom rett og slett skeivt ut.

Som mange er klar over, er ordet «skeive» en felles betegnelse for alle som bryter med tradisjonelle normer for kjønn og seksualitet. Begrepet «skeive» omfatter homofile og lesbiske, men også biseksuelle, transpersoner, polyamorøse, ikke-binære, sadomasochister, panfile, kjønnsflytere osv., og dessuten flere titalls subjektive, selvvalgte kjønnsidentiteter.

Mener biskopene at alle disse svært ulike gruppene bør få en unnskyldning fra kirken? Eller er det bare homofile og lesbiske som skal få den? Hvis ikke biskopene tydelig avklarer hvem de regner som «skeive», vil det føre til mye forvirring. Blir f.eks. «skeive» i polyamorøse forhold påført skam og skade fordi kirken ikke anerkjenner ekteskap og samliv med flere enn to personer?

Seksuelle orienteringer og subjektive kjønnsidentiteter – ofte formidlet som «kjønns- og seksualitetsmangfold» – hører intimt sammen i dagens «skeive» tenkning og praksis. Å ikke ta disse begrepene og betydningen av dem på alvor, er uforsvarlig naivt og potensielt manipulerende. Dette er bakgrunnen for at innspillene i denne artikkelen bevisst utvider perspektivet for å vise hvor mye som står på spill.

2. EN LOGISK BRIST.

I de siste dagers medieoppslag registrerer vi følgende: Flere forsøker å begrense kirkens to syn når det gjelder vigsel til kun å gjelde synet på hvem som kan gifte seg i kirken. De fleste liberale aksepterer motvillig at det finnes to vedtatte syn i Den norske kirke på kirkelig vigsel. Men mange av dem avviser kategorisk en teologi som hevder at homofilt samliv er i strid med Guds bud og vilje.

Dette virker som et snedig forsøk på å krympe rommet for konservative kristne og bibelsk lære om kjønn, seksualitet og samliv. Bibelsk forankret teologi om ekteskapet inkluderer selvsagt mye mer enn selve vigselen. Å si nei til ekteskap mellom to av samme kjønn, men ja til homofilt samliv, vil være en logisk brist og en selvmotsigelse.

3. SKAPT, MEN SÅRET.

Det er stor forskjell på å bekrefte at alle er skapt av Gud og elsket av Ham, og å hevde at alt vi er og har av egenskaper, tilbøyeligheter, holdninger og atferd er villet av Gud. Vi lever nemlig alle i konsekvensene av syndefallet. Frivillig eller påført av andre får alle mennesker sår i sjelen

gjennom relasjoner, livserfaringer og mulige traumer. Disse kan påvirke vår identitet, våre holdninger og handlinger.

Som kristne ledere og medarbeidere trenger vi alle å lytte, lære og søke større psykologisk innsikt i hva som påvirker og former oss som mennesker – også når det gjelder identitetsdannelse og selvbilde, ikke minst hos barn og unge. Hva som skyldes arv og hva som skyldes miljø, er ofte mindre selvsagt enn mange tror.

4. BARN OG UNGE.

Det bør være en selvfølge at kristne menigheter er forpliktet til å gi barn og unge sann undervisning om hvem de er som mennesker skapt i Guds bilde, og hvordan kropp, kjønn og identitet henger sammen med Guds skaperordning.

Når barn og unge i dag møter budskap som sier at kjønn kan velges fritt uavhengig av kroppen, at det finnes mange kjønn, og at kroppen deres kanskje er feil, møter de løgn. Mange slike ideer formidles gjennom skolebøker, ungdomskulturen og aktører som Foreningen FRI. Disse påvirker barn og unge på en måte som står i konflikt med både kristen tro og biologiske realiteter. Hva gjør kirken med dette?

Risikerer ikke kirken å bidra til kjønnsforvirring og irreversible valg hos barn og unge når den samarbeider med Foreningen FRI – uten å ta avstand fra budskapet om «gutter, jenter og andre kjønn» i Rosa kompetanse skole?

I dagens kulturklima, der «skeiv teori», flytende kjønn og grenseløs seksualitet blir promotert på talrike arenaer, forventer mange at biskopene vil stå opp for et helhetlig og skapelsestro menneskesyn. De har en viktig rolle å spille ved å inspirere og hjelpe foreldre, lærere og kirkens ansatte til å møte barn og unge med sannhet, omsorg og trygghet. Forbildet er Jesus selv, han som var full av nåde og sannhet, Joh 1,14.17.

KONKLUSJON.

En sann og sunn kirke må kontinuerlig jobbe med hvordan den kan formidle Guds lov og evangelium på best mulig måte. Men den kan ikke be om unnskyldning for at den tror på og forkynner Guds ord, Hans gode plan for mann og kvinne, og barnets rettigheter og behov i familien. Kirken kan heller ikke be om unnskyldning for å ha undervist om Guds bud og grenser med tanke på kjønn og seksualitet. Dette underviser både Jesus og apostlene om.

Øivind Benestad, daglig leder av Stiftelsen MorFarBarn, tidligere medlem av Agder og Telemark bispedømmeråd og Kirkemøtet

Egil Morland, professor emeritus i teologi, tidligere medlem av Bjørgvin bispedømmeråd og Kirkemøtet